

CONDUCTES DEL BON METGE/SSA DE FAMÍLIA

Grup d'Ètica de la CAMFiC

Esborrany

Abril 2015

Introducció

Els valors ens donen força, moral. Ens fan forts davant els obstacles i les adversitats.

Creiem molt oportú revitalitzar el nostre [Compromís com a metges de família](#), aprovat el 2005 per l'assemblea de socis de la camfic. Volem concretar-lo encara més: seguint l'exemple dels companys britànics ([Good Medical Practice](#)) ho hem fet en forma de conductes desitjables del bon metge de família, aquelles conductes que mostren la concreció dels seus valors, aquelles conductes que ens fan valuosos.

Part de l'assoliment d'aquesta bona pràctica depèn de les institucions on treballem. Podem treballar en institucions públiques o privades, en consorcis o en EBAs, en equip o autònomament, a la ciutat o en un petit poble. Les condicions poden ser millors o no tan bones, però en el fons la bona pràctica depèn essencialment de nosaltres mateixos, de l'aplicació dels valors professionals que són el timó cap a un far comú: l'excel·lència professional.

El document vol ser una guia, vol definir un bon metge de família bo. Un ideal al qual sovint ens hi atansem però del qual també de tant en tant ens n'allunyem. Un ideal que mai ningú de nosaltres serà capaç d'assolir totalment. Vol ser una guia que ens serveixi de far, que ens indiqui el camí per a revaloritzar-nos. No és un document normatiu, com el [Codi de Deontologia del Consell de Col·legis de Metges de Catalunya](#). És un cant a la millora, al retrobament de les nostres forces, del nostre valor.

El meu compromís com a metge/essa de família

M'adhereixo als valors definits per la Societat Catalana de Medicina Familiar i Comunitària que m'encoratgen a fer de metge de família amb...

- ▶ **DEDICACIÓ** ...fent de l'atenció a la seva salut el centre del meu interès professional
- ▶ **RESPECTE** ...respectant la seva dignitat, el seu dret a decidir, la seva intimitat i guardant secret de la informació que conec de la seva persona
- ▶ **PROXIMITAT** ...tractant-lo amb calidesa, estimació i cortesia, procurant comprendre les seves emocions i mantenir la serenitat en els moments difícils
- ▶ **LLEIALTAT** ...donant-li informació clara i sincera dels seus problemes de salut, les opcions, riscos i beneficis previsibles i el meu consell, atenent les seves necessitats i creences
- ▶ **PRUDÈNCIA** ...no actuant sense informació adequada, ni recomanant accions poc provades, d'utilitat o seguretat dubtoses o que aportin més risc que benefici
- ▶ **EQUITAT** ...tractant tothom amb el mateix interès i fent bon ús dels recursos de què dispenso pel conjunt dels ciutadans
- ▶ **HONRADESA** ...mantenint els meus coneixements al dia, consultant quan calgui un altre professional de confiança, i evitant que altres interessos personals alterin aquest compromís

Nom metge/essa: _____

Data: _____

Signatura: _____

1. DEDICACIÓ:

Fent de l'atenció a la seva salut el centre del meu interès professional

La dedicació és la perseverança per assolir un objectiu, amb atenció, cura i esforç, utilitzant els mitjans necessaris per aconseguir-ho. La dedicació també té l'accepció de dirigir a algú el fruit d'aquest esforç, "dedicar-li-ho". Fa referència, doncs, a la vessant més vocacional que defineix la professió mèdica, amb el compromís desinteressat amb les persones. Per això diem que és un valor d'excel·lència professional. El pacient és el centre de la tasca del metge, qui ha de dedicar el seu temps i esforç en proveir-li la millor atenció.

La dedicació és el valor que es posa de manifest quan el metge procura mantenir l'interès en l'atenció del pacient prioritzant el benefici del pacient a l'hora d'organitzar l'activitat assistencial, així com les complementàries activitats docents i de recerca, fins i tot flexibilitzant el seu horari si ho considera necessari.

El bon metge de família...

... Prioritza la dedicació al pacient per sobre d'altres objectius

... Avantposa la feina assistencial i l'auto aprenentatge per sobre d'altres activitats que li són complementàries (investigació, docència). La major part del seu temps el dedica a l'atenció de persones

... Aprofita el seu temps de treball, i a les estones sense activitat assistencial fa tasques en benefici del pacient (revisió de casos, docència, recerca)

... Dedicava a cada pacient el temps que necessita, encara que sigui una visita inesperada o d'un altre company

... Atén els pacients afavorint la seva autonomia i autogestió de la salut, per evitar generar dependència

... Facilita la informació necessària al pacient per poder ser atès a altres nivells assistencials que cooperen en la seva atenció (derivacions a altres especialistes, urgències,...)

... Es compromet a llarg termini amb els seus pacients, entenent el seu entorn (família i comunitat a la qual pertany)

... Acompanya els pacients fins el final

... Gestiona la consulta per oferir el màxim de longitudinalitat al llarg de la vida del pacient

... És conscient que la seva feina és imprevisible i que requereix flexibilitat

... És capaç de flexibilitzar el seu horari laboral quan cal per garantir una bona atenció al pacient

... És accessible:

Atén el mateix dia els pacients que ho necessiten

Utilitza tots els mitjans al seu abast per facilitar l'accessibilitat del pacient (mail, telèfon, agenda...)

Procura ser accessible fora d'horari pels pacients en una situació de gravetat o necessitat especial (per exemple, dóna el telèfon a pacients en situació terminals ...)

... Està atent als pacients que no acudeixen a la consulta, ja que aquests també poden precisar la seva atenció

... Per atendre amb dedicació es cuida i sap que per tenir cura dels altres cal també tenir cura d'un mateix

... Dedica el temps i recursos personals a la formació continuada per mantenir-se actualitzat

... Centra la seva formació en allò que li manca per poder atendre millor els pacients (d'una manera més global), i no en el que li resulta més atractiu o fàcil

... Col·labora en l'obligació col·lectiva de la recerca que té la professió mèdica (directa o indirectament)

... La seva recerca va orientada a respondre les preguntes que es generen durant l'activitat assistencial

... Dedica temps a la docència (estudiants, residents, sessions clíniques...) fora del temps assistencial

... Quan comparteix la consulta amb un resident o estudiant de grau:

Manté la dedicació al pacient, estant disponible als pacients que el requereixen

Cerca el sentit docent a les activitats que li encomana

Revisa amb ell l'activitat que ha tingut lloc a la consulta amb finalitat formativa

Detecta les limitacions i mancances en la formació del resident per a posar-hi remei

... Si treballa en equip, s'implica en el bon funcionament d'aquest

2. RESPECTE:

Respectant la seva dignitat, el seu dret a decidir, la seva intimitat i guardant en secret la informació que conec sobre la seva persona

El respecte a la dignitat del pacient, a la intimitat física i emocional, a què tot allò que se'n deriva de la relació assistencial sigui subjecte de secret, a la seva autonomia en la presa de decisions sobre la seva salut i la seva vida, són aspectes fonamentals per construir una relació de confiança.

No discriminar, no prejudicar, conèixer i respectar el seus valors per incorporar-los a la presa de decisions, no abandonar, evitar que persones alienes a l'acte assistencial hi siguin presents sense consentiment... són conductes que un bon metge de família ha de aprendre i esforçar-se a practicar.

El bon metge de família...

... Tracta les persones com individus competents, sense prejudicar-les pel seu origen, cultura, aspecte, nivell social, ocupació, orientació sexual, creences morals, religioses o polítiques

... Accepta la manera de ser de les persones a qui atén i treballa tenint en compte les seves condicions i característiques

... Acompanya al pacient en tot moment, inclús en decisions difícils al final de la vida

... És conscient que les seves preferències i valors poden interferir en la relació assistencial, i evita fer i expressar judicis sobre les creences o conductes dels pacients

... Demana consentiment perquè les persones en formació o altres professionals siguin presents a la consulta, li facin una exploració o vegin les dades de la seva història clínica

... Proporciona al pacient informació clara, comprensible, equilibrada, completa i basada en el coneixement científic del moment sobre les alternatives de proves, tractaments i camins a seguir

... Està atent per conèixer i respectar el límit d'informació que desitja tenir el pacient

... Fomenta que el pacient prengui decisions sobre la seva salut, anticipi les seves voluntats i treballa per aconseguir i respectar les decisions compartides

... Accepta i fa costat al pacient en la seva decisió, tot i que no estigui alineada amb l'evidència científica o la seva recomanació professional, i si té hàbits, conductes o pren una decisió maleficient, s'assegura de que el pacient comprèn els riscos de la seva decisió, i no l'abandona

... Demana consentiment per realitzar exploracions físiques i complementaries després d'explicar la raó per la qual convé fer-les i en què consisteixen, evita forçar el pacient a acceptar-les i sap donar-li temps per a la reflexió, si cal

... Si hi ha metges en formació atenent els pacients, els informa del seu dret a ser atesos per un sènior

... Evita preguntar detalls que no aportin informació rellevant per les decisions clíniques i

que puguin violentar la intimitat del pacient

... Accepta els acompanyants que el pacient porta a la consulta i s'assegura que el pacient desitja la seva presència

... Ofereix la possibilitat que un altre professional es faci càrrec d'una consulta o exploració que violenti la intimitat del pacient

... Organitza l'espai per protegir la intimitat, garantir el confort de les exploracions i la confidencialitat de l'entrevista clínica, procurant evitar la presència de persones supèrflues i interrupcions de l'acte assistencial

... S'assegura que el pacient coneix i accepta que consti en la seva història clínica tota la informació que serà visible per altres companys

... Demana consentiment per consultar un altre company o especialista, tenint sempre cura de fer conèixer només les dades imprescindibles

... No dona informació de pacients competents a terceres persones sense consentiment, i informa al pacient del seu dret a reservar o revelar la informació sobre la seva salut, sigui qui sigui que li demani

... No parla dels pacients en un lloc públic ni amb persones no implicades en la seva atenció, ni comenta detalls irrellevants de les persones, el seu entorn o el seu domicili

... No cedeix dades clíniques dels pacients per la recerca ni docència sense el seu consentiment i respecta les seves decisions, que no influiran en la seva atenció clínica

... Ensenya a les persones en formació a respectar la dignitat, la intimitat, la confidencialitat i el deure de secret

... Comunica als responsables de la custòdia de les dades les violacions del deure de secret dels companys o l'organització i, si no es modifica la conducta, la denuncia als organismes dedicats a salvaguardar el dret a la protecció de la intimitat

...Respecta l'opinió i la manera d'abordar dels seus companys als pacients

3. PROXIMITAT:

Tractant-lo amb calidesa, estimació i cortesia, procurant comprendre les seves emocions i mantenir la serenitat en els moments difícils.

Estar prop dels pacients és essencial per a satisfer les seves necessitats, entendre els seus problemes i conèixer-los bé. La proximitat genera confiança i capacitat d'adaptar les solucions als problemes als quals s'enfronta cada pacient. Significa acceptar incondicionalment l'altre sense jutjar-lo, acompanyar-lo en el procés de viure, emmalaltir, envellir i morir, entenent que acompanyar i oferir consol és una de les tasques més importants del metge de família. La proximitat és tractar el pacient en les seves circumstàncies de vida, en el seu context, amb la seva família i les seves preocupacions.

Vol dir ser accessible, fer-li saber que volem acompanyar-lo i que les seves vivències i valors són molt importants, ja que ens serviran per a avaluar la situació. Vol dir informar, facilitar-li temps i afavorir que ell mateix posi en marxa els seus recursos per a afrontar-la i prendre decisions.

Al tracte i al servei a les persones li calen valors humans i de convivència com ho són l'amabilitat, ser a prop, la tendresa, la comprensió, la compassió...

El bon metge de família...

... Saluda el pacient quan entra a la consulta i es presenta en el seu primer contacte

... Actua amb plena atenció, amb tracte amable i humà

... Escolta el pacient amb atenció mirant-lo quan s'explica i quan li parla (només hauria de mirar l'ordinador quan sigui necessari)

... Demuestra interès per allò que li expliquen i no manifesta pressa

... Tracta amb respecte i oferint confiança, amb una relació professional, sense familiaritats innecessàries

... Utilitza preguntes obertes, silencis i escolta activa per afavorir que el pacient s'expressi

... Cuida el contacte físic:

Procura organitzar la consulta per crear un clima de proximitat (ordinador, manera de vestir...)

Mira d'emprar eines de proximitat quan les emocions brollen (tocar la mà, donar un mocador...)

A part dels moments de l'exploració, accepta que es produeixi un cert contacte físic (una encaixada de mans, una abraçada, una mà a l'espatlla...) mantenint una relació al mateix temps professional

... Cuida la seva comunicació no verbal perquè el pacient se senti acollit

... Tracta de formar-se per reconèixer i comprendre les diverses expressions/emocions que manifesten els pacients

- ... Dóna espai per expressar les emocions, creant un clima acollidor, manifestant interès i intentant entendre les emocions i preferències del pacient
- ... Procura escoltar i sentir les emocions dels dos costats de la taula, també les pròpies
- ... Intenta reconèixer les situacions i/o pacients que li generen resistències per evitar que interfereixin en la relació i en l'atenció
- ... Controla les seves pròpies emocions sobretot quan aquestes poden no ser adequades per afavorir la atenció al pacient
- ... Aprofita la seva experiència professional per aproximar-se als pacients
- ... Tracta de fer que el pacient no se senti malament quan expressa emocions contradictòries o quan no segueix les seves recomanacions
- ... És conscient de la vulnerabilitat de la situació del pacient
- ... Intenta superar el seu cansament i quan aquest interfereix en la seva tasca professional, ho reconeix i ofereix al pacient un espai posterior per a atendre'l
- ... Entén que allò que li expressa el pacient és important per a ell (encara que com a metge no li ho sembli) i s'esforça per entendre allò que sent
- ... Quan el pacient es queixa intenta escoltar i entendre més que justificar-se
- ... En situacions de conflicte relacional:
 - Procura ajudar el pacient a entendre que és normal enfadar-se i discrepar
 - Tracta de ser amable, tot i que el pacient estigui enfadat o es comporti com si ho estigués
 - Evita discutir en calent sobre el tema de conflicte amb el pacient i/o la família
- ... Està al costat de les persones i les acompanya en moments difícils, mostrant-se especialment proper al pacient donant-li temps per comprendre les seves emocions
- ... Hauria d'utilitzar els recursos que coneix, i mantenir la seva competència professional per abordar amb serenor i calma les situacions crítiques
- ... Si pot ser útil, reconeix i mostra les seves pròpies emocions, evitant però que treguin el focus del pacient i del seu entorn
- ... Evita generar innecessàriament ansietat i incertesa, i davant la incertesa hauria de transmetre-la al pacient (sense amagar-la), informant-lo que l'acompanyarà en aquesta situació analitzant i valorant-la junts en cada moment
- ... Empatitza amb el patiment provocat pels efectes adversos i els errors, els reconeix i demana disculpes

4. LLEIALTAT

Donant-li informació clara i sincera dels seus problemes de salut, les opcions, riscos i beneficis previsibles i el meu consell, atenent les seves necessitats i creences.

Parlem de la lleialtat entesa com a fidelitat a les persones. És el valor que posa en el centre de la nostra actuació professional el benefici de la persona que atenem. Ens porta a no donar-li mai l'esquena, a treballar sempre pel seu benefici.

La nostra "causa", el nostre objectiu primordial com a metges de família, és ajudar i acompanyar els pacients. Com a professionals ens comprometem amb l'atenció a la persona que ens consulta, prioritzant-la per sobre dels nostres propis interessos o de qualsevol altre interès.

Manifestar lleialtat al pacient (i a les persones properes que l'envolten) comporta guanyar la seva confiança, necessària per a una bona atenció.

El bon metge de família...

... Ofereix al pacient tota la informació que necessita o vulgui rebre, ni més, ni menys.

... Es manté al costat del pacient sigui quin sigui el grau d'informació que demana i l'accepta

... Adapta la informació a les capacitats del pacient, procurant evitar el biaix de les pròpies creences personals

... Adapta el llenguatge i, si cal i pot, fins i tot la llengua a les necessitats del pacient

... Explica al pacient la orientació diagnòstica (i la situació), de forma neutra i entenedora, verídica i mesurada, amb calidesa

... Quan les notícies són dolentes, no les amaga, procura explicar la situació amb calidesa, sense donar falses esperances i oferint el seu ajut per a fer tot el que es pugui fer: acompanyar, pal·liar, consolar, tant al pacient com a la família

... Proposa al pacient les possibles alternatives d'actuació (tant per completar el diagnòstic com per a tractar) després d'explicar la situació

... Les alternatives que proposa al pacient es basen en la millor evidència disponible, i les adapta a la seva individualitat i context, i es compromet a acompanyar-lo en el seu procés de decisió, que pot ser canviant

... Sempre explica els avantatges i els principals efectes secundaris de les actuacions que proposa (diagnòstiques o terapèutiques)

... Proposa, quan estan indicades, actuacions farmacològiques o no, incloent l'ús de recursos socials no medicalitzadors

... Quan desconeix algun diagnòstic o tractament li explica al pacient i posa les mesures per a resoldre-ho

... Es forma per a saber informar bé els pacients

... Revisa la qualitat de les informacions que dona

- ... Quan el pacient li demana, ofereix consell, basat en les millors evidències, sobre les millors opcions en el seu cas (adaptades a creences i preferències del pacient)
- ... Si és el cas, els consells que ofereix són matisats pels dubtes que pot tenir, procurant no desorientar el pacient
- ... Quan se li demana opinió sobre l'actuació d'altres professionals, respon amb la veritat sense faltar al respecte als companys
- ... Orienta la relació amb el pacient cap a les necessitats d'aquest i no pas a les prioritats, comoditats o altres compromisos personals del metge o de l'empresa on treballa
- ... S'interessa en conèixer els valors, les creences, els desitjos i les preferències de cada pacient, per a una presa de decisions compartides, de forma contínua, tant en l'atenció com en activitats docents o de recerca
- ... Té en compte a la persona en la seva globalitat (biopsicosocial), incloent la seva espiritualitat i context
- ... Adapta les propostes i actuacions a les creences del pacient
- ... Explica i delibera sobre demandes que li semblen inadequades, i procura arribar a acords
- ... Informa el pacient sobre la presència de residents o altres professionals en formació, respectant la seva decisió sobre la participació d'aquests en la seva atenció
- ... Facilita al resident acceptar que alguns pacients desitgin ser atesos pel metge titular
- ... Lleial també amb els professionals en formació, els assegura que la negativa d'algun pacient a ser atès per ells no els afectarà en la seva formació global
- ... Assegura que el resident no vegi minvada la seva formació per les preferències d'alguns pacients

5. PRUDÈNCIA

No actuant sense informació adequada, ni recomanant accions poc provades, d'utilitat o seguretat dubtoses o que aportin més risc que benefici.

La prudència és la virtut de decidir el que és òptim en cada cas concret. És el valor més associat al principi de no maleficència que ens obliga a no provocar danys amb la nostra actuació professional.

Orienta les accions, habilitats i tècniques vers la cura, protecció i promoció de la salut, fent del balanç risc/benefici un hàbit, especialment quan es tracta d'accions dirigides a la prevenció, allunyant a altres interessos.

La prudència és el camí que ens ha d'acompanyar des del coneixement teòric a les circumstàncies específiques de cada pacient. L'exercici prudent comença amb coneixements i habilitats actualitzats i culmina amb l'anàlisi de les circumstàncies específiques en que els posarem en pràctica. Suposa un exercici de la racionalitat crítica: és el millor pel pacient?, hi ha altres alternatives?, actuo per costum?, actuo sota el influx de pors personals?

El bon metge de família...

... Avalua els biaixos i conflictes d'interès que puguin haver-hi a la literatura que fa servir

... Avalua la qualitat dels programes de formació

... Cerca fonts de formació lliures de conflictes d'interès

... Revisa curosament l'història clínica del pacient abans de prendre cap decisió

... A les situacions on la informació existent no es concloent reflexiona amb seny, de forma col·laborativa amb el pacient sempre pensant en el bé del pacient i sense generar la seva angoixa

... Procura fer recomanacions clíniques basant-se en la millor evidència científica possible tenint en compte les preferències del pacient

... Segueix guies de pràctica clínica imparcials, sense conflictes de interès que utilitzen criteris de MBE (medicina basada en la evidència) en la seva elaboració

... Mesura les seves paraules per no crear dubtes o angoixa innecessàries quan informa d'un diagnòstic, pronòstic o fa una proposta terapèutica

... És conscient de la influència de les seves emocions (té en compte la influència de les experiències prèvies, costums, tendències del grup...) i evita atendre a familiars i propparents

... Evita medicalitzar la vida i treballa per retirar els fàrmacs fútils

... Pensa en la seguretat del pacient abans de qualsevol acció; avalua la seva necessitat (què vol aconseguir, què pot aportar, quins riscos té...)

... Quan una estratègia terapèutica deixa de ser necessària, o apareixen proves de la seva manca d'utilitat, la suspèn

... Avalua els riscos associats a les estratègies terapèutiques, tant a curt com a llarg termini

- ... Intenta eludir actuacions poc provades o amb un risc innecessari pel pacient
- ... Ajusta (concilia) les estratègies recomanades per altres especialistes amb les pròpies en benefici de la globalitat del pacient
- ... Abans de recomanar una estratègia terapèutica, sigui farmacològica o no, planteja els efectes secundaris i les seves interaccions, mirant d'evitar els fàrmacs poc provats, per la possibilitat que siguin menys segurs, tant per al pacient com per a la comunitat (resistències antibiòtiques, vacunes...)
- ... Fa servir les normes de Prescripció Prudent abans d'utilitzar novetats terapèutiques i llegeix i entén les fitxes tècniques dels medicaments que fa servir
- ... Admet els seus errors, els comunica amb humilitat alhora que sense crear desconfiança
- ... Utilitza els mitjans al seu abast per comunicar efectes adversos i riscos per la seguretat del pacient
- ... Augmenta el seu zel quan practica medicina preventiva, s'assegura que l'hipotètic benefici supera el risc
- ... Fuig dels arguments economicistes a les seves decisions clíniques
- ... Si és docent, supervisa i només deixa sol al resident en funció de les competències assolides i la dificultat de la tasca

6. EQUITAT

Tractant tothom amb el mateix interès i fent bon ús dels recursos que disposeso pel conjunt dels ciutadans

Del llatí *aequitas* (igual) és l'equitat el valor més relacionat amb el principi ètic de Justícia.

Aristòtil la definia com “la justícia aplicada al cas concret”, la regulació de la norma atenent a la particularitat del cas concret, doblgant la seva rigidesa, que en cas d'aplicar-la de la mateixa forma en tots els casos, la convertiria en injusta.

Treballar amb equitat requereix conèixer tant les persones que s'asseuen a ambdues bandes de la taula, com als recursos de què disposem. L'equitat ens interpel·la a fer de sastre cada dia i intentar confeccionar vestits a mida, coneixent i moderant segons les necessitats del pacient a cada moment i l'escenari en el qual ens trobem, la quantitat de tela que podem usar per a aquesta fi.

El bon metge de família...

... Detecta les situacions de més necessitat i es dóna més (final de la vida, diagnòstic de malaltia greu, situacions de fragilitat dels pacients...)

... És conscient de la llei de les cures inverses i intenta revertir-ho

... Tracta amb prioritat el pacient en una situació vital important (per ell mateix, en situació clínica crítica, socialment vulnerable, aquell amb qui s'ha comès un error...)

... Evita tractar amb prioritat per preferències personals (pacients aduldors, els que li porten regals, cauen molt bé, s'assemblen a ell, tenen patologia de fàcil resolució, li agraden, segueixen els seus consells...)

... Detecta i corregeix aquelles situacions que poden influir negativament en el seu tracte als pacients (el que fa mala olor, crida, ve fora d'hora, arriba tard, insisteix molt, pateix una patologia que no coneix o no sap manejar, no s'expressa bé, té un trastorn cognitiu...)

... Situacions excepcionals les aborda excepcionalment

... S'esforça per detectar com està ell mateix cada dia (per exemple, quan no somriu) per posar eines per compensar-ho i que el pacient rebi el millor (a vegades citar-lo per un altre dia, demanar consell a un company o simplement dir-li)

... Cerca i utilitza eines quan hi ha barreres per la comunicació, siguin aquestes idiomàtiques (traductors), culturals (mediadors), per discapacitat psíquica o física (de suport)...

... Avalua als residents amb la màxima objectivitat, essent conscient dels vincles emocionals que es produeixen en la relació tutor/resident

... Dóna més temps a la situació que més ho necessita en cada moment, procurant gestionar la seva agenda per adequar el temps a cada pacient, en cada cas, tant al principi com al final de la consulta

... Procura que l'atendre a la persona i tenir en compte el seu benefici, no vagi en detriment de la resta de població (comunitat)

... Procura que cada tasca la faci qui millor la pot fer tenint en compte l'equitat (per exemple, que el metge de capçalera no faci tasques administratives, ni d'infermeria i viceversa)

... Fa un ús racional dels recursos evitant la futilitat, tot avisant que actuacions que en un moment donat estan indicades, poden passar a ser fútils

... Manté el mateix criteri en situacions iguals o semblants (en les exploracions físiques, en les proves complementàries, en la prioritat de les derivacions, en els tractaments, en duplicitats de proves, en els controls) sense aprofitar la seva posició per facilitar l'atenció a persones properes o amb les que hi té un vincle/interès particular

... Coneix bé els recursos de què disposa per poder adjudicar al pacient el més convenient segons necessitats, preferències i recursos

... Té en compte el cost/benefici de tractaments, proves complementàries i tasques de prevenció

... Demana suspensió de programes i directives que no aportin benefici al pacient i que entorpeixin la consulta o comprometin el temps útil que ha de dedicar al pacient (per exemple, pla de calor) i no les aplica

... Proporciona educació sanitària per un millor ús dels recursos sanitaris amb la seva actuació

... Evita cedir a demandes injustificades de proves, prestacions, IT... flexibilitzant aquest criteri si és beneficiós pel pacient i per la relació metge-pacient

... Procura que les tasques de recerca s'orientin a temàtiques rellevants i útils per a millorar l'atenció al pacient i que no competeixin amb el temps assistencial

... Si treballa en equip, procura garantir que els pacients en situacions similars rebin similars actuacions amb qualsevol dels metges del equip

... Si treballa en equip, s'assegura que les tècniques siguin accessibles per a tots els pacients (tot i que només les domini un professional)

... Si treballa en equip, revisa amb els companys el millor ús dels recursos sanitaris

... Proposa millores en la organització que afavoreixin l'equitat en els recursos

7. HONRADESA

Mantenint els meus coneixements al dia, consultant quan calgui un altre professional de confiança, i evitant que altres interessos personals alterin aquest compromís.

El valor de l'honradesa fa referència a la decisió personal de renunciar a les mentides i els enganys. L'honradesa és el simple respecte a la veritat, en relació amb els fets i les persones, expressant-la amb sensibilitat i buscant empatia en el contacte amb l'altre.

Té relació directa amb la integritat. La integritat significa pensar i fer el correcte en totes les circumstàncies.

Ser honrats implica no dir mentides als nostres pacients, pensar abans d'actuar i aprendre dels errors. Les persones cometem errors i s'equivoquen. Ser honrat significa reflexionar sobre la correcció de les nostres actuacions i reconèixer quan ens equivoquem.

El bon metge de família...

... Es preocupa de la seva formació, estudia

... Reconeix els seus errors, davant el pacient i els companys, es disculpa, els analitza i cerca les eines per evitar-ne de nous

... Accepta de forma humil quan un company li comunica un error i també li comunica a la inversa

... Reconeix les seves limitacions i ho manifesta al pacient: quan té dubtes i pensa que els pot resoldre, ho fa; si pensa que no, consulta

... Procura conèixer els altres especialistes de referència

... Avalua la competència dels companys als qui deriva al pacient

... Diferencia la seva comoditat de la conveniència del pacient

... Reflexiona sobre els condicionants de la seva pràctica clínica

... És sincer amb els pacients i exerceix aquesta sinceritat amb empatia i delicadesa

... Evita abusar de la seva superioritat tant pels seus coneixements com pel seu nivell cultural o social

... Declara els seus conflictes d'interès

... Evita que interessos econòmics, de prestigi personal o científics condicionin la seva pràctica clínica

... Si treballa per una empresa, evita que els interessos d'aquesta condicionin la seva pràctica clínica si entren en conflicte amb els del pacient

... Si treballa per una empresa, assumeix el cost de la seva formació (econòmic o de temps personal) si aquesta no li facilita

... No accepta regals o ajuts de la indústria farmacèutica (pels deutes que generen), per tant no atén als visitadors mèdics

- ... Avalua la pertinència d'un estudi abans de participar-hi
- ... Si participa en un estudi, informa adequadament als pacients dels objectius de l'estudi, els riscos al que es sotmeten i la voluntarietat de la participació (sense repercussions sobre l'atenció al pacient sigui quina sigui la seva decisió)
- ... S'assegura que el document de consentiment informat sigui adequat i comprensible
- ... Publica els resultats de les investigacions encara que no siguin els esperats
- ... És tan rigorós en la seva pràctica clínica quan té resident com si està sol

ESBORRANY